

עמ"ת (ירושלים) 36555-07-25 - מדינת ישראל נ' כותיבה מחאמיד

עמ"ת (ירושלים) 36555-07-25 - מדינת ישראל נ' כותיבה מחאמיד מחוזי ירושלים

עמ"ת (ירושלים) 36555-07-25

מדינת ישראל

נגד

כותיבה מחאמיד

בית המשפט המחוזי בירושלים

[15.07.2025]

כבוד השופט אלעזר נחלון

החלטה

א. רקע תמציתי

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים מיום 13.7.25 (כבוד הנשיא ש' הרבסט). החלטה זו ניתנה במסגרת הליך עיקרי, לאחר הסדר טיעון שבמסגרתו הודה המשיב בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של הסעה שלא כדין של שלושה תושבים זרים או יותר, לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952. 2. בעקבות בקשת המשיב לאפשר לו לצאת לעבודה ולהורות על "מעצר בית" לילי, הורה בית משפט קמא על ביטול מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני; על שהייתו בתנאי "מעצר בית" מלא באותם תנאים שבהם היה נתון, תוך מתן אפשרות למשיב לצאת מדי יום במשך שעותיים בליווי מי ממפקחיו; ועל עריכת תסקיר לצורך בחינת האפשרות להקלות נוספות במגבלות על חירות המשיב.

ב. הערר ועמדות הצדדים

3. העוררת לא השלימה עם ההחלטה ומכאן הערר. לטענת העוררת, לא ניתן משקל מספק למסוכנות העולה ממעשי המשיב, שרק לפני כחודשיים הסיע ארבעה תושבים זרים תמורת תשלום, כאשר מדינת ישראל מצויה במצב ביטחוני מורכב. עוד נטען כי המשיב היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני למשך כחודשיים בלבד, ופרק זמן זה אינו מצדיק את ביטול המעצר, וכי הכרעת הדין פועלת לחובת המשיב שכן לא עומדת לו עוד חזקת החפות.

4. המשיב תמך בהחלטת בית משפט קמא וציין כי קיבל על עצמו אחריות, כי הוא נעדר עבר פלילי, וכי נוסף על

תקופת המעצר בפיקוח הוא שהה שבוע במעצר מאחורי סורג ובריח.

5. טענות העוררת הועלו בהודעת הערר, וטענות שני הצדדים נשמעו במסגרת הדיון. יוער כי בהסכמת המשיב הדיון נערך בהיעדרו.

ג. דיון והכרעה

6. לטעמי יש לדחות את הערר.

7. אכן, כטענת העוררת, במישור השיקולים צופי פני העתיד שביסוד הליכי המעצר, המעשים שבהם הודה המשיב והעבירה שבה הורשע עלולים ללמד על מסוכנות. זאת ועוד: משהודה המשיב והורשע, לא עומדת לו עוד חזקת החפות אשר עמדה לו במסגרת הליכי המעצר.
8. אלא שההליך העיקרי מצוי בשלב מתקדם, לאחר הכרעת הדין, ובהליך לקראת גזירת העונש. בשלב זה יש מקום ליתן מרחב שיקול דעת ניכר לבית המשפט הדין במגבלות על חירות המשיב במסגרת ההליך העיקרי. זאת שכן "ככל שההליך הפלילי קרב לתומו, ובהינתן תוצאתו הצפויה, כך יפחת המשקל שיש לתת לשיקולי מעצר - והפוך. הסיבה לכך נטועה ברצון למנוע מצב בו תתהפכנה היוצרות והליך המעצר, שהינו הליך נלווה להליך העיקרי, יסכל במידה כזו או אחרת את תוצאתו" (בש"פ 876/23 פלוני נ' מדינת ישראל (12.2.2023)). ברי כי בית משפט קמא הוא הגורם הרלוונטי לשקילת השיקולים הקשורים לעניין העונש, והשלכתם על שאלת היקף המגבלות שיש להטיל על חירות המשיב בשלב שעד סיום ההליך.
9. ודוק: במסגרת שיקול דעת זה, על בית המשפט ליתן משקל גם לשיקולים צופי פני עתיד העומדים ביסוד הטלת מגבלות על חירות המשיב במהלך ההליך מעיקרא (השוו: בש"פ 5752/16 וורקו נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.8.2016)). אלא שבמקרה שכאן בית המשפט לא התעלם משיקולים אלה, ולא נעתר לבקשת המשיב לאפשר לו לצאת לעבודה. בית המשפט הקל במגבלות במידה, והורה על עריכת תסקיר מעצר בנוגע לאפשרויות הקלה נוספות. החלטה זו יכולה לעמוד גם כאשר היא נבחנת לאור השיקולים הנזכרים, ובמנותק מהשיקולים הקשורים לעניין המשך ההליך. לעניין זה די בהודאתו של המשיב, אשר עשויה כשלעצמה ללמד על הפחתה במסוכנותו.
10. בשולי הדברים יוער כי החלטת בית משפט קמא ניתנה ביום 13.7.25 בשעות הבוקר המוקדמות, ובמסגרתה הוא הורה כי היא תיכנס לתוקף היום 15.7.25 בשעה 10:00. למרות זאת העוררת הגישה את עררה רק אתמול בשעה 16:10. בשים לב למהות העניין, ולכך שלא מדובר בערר מורכב במיוחד, מצופה היה כי הוא יוגש מוקדם יותר, באופן שיאפשר גמישות בקביעת מועד הדיון בו בטרם שינוי המצב הקיים.
11. הערר נדחה אפוא.
12. ניתן לבקש לערר על החלטה זו בתוך 30 ימים.
- ניתנה היום, י"ט תמוז תשפ"ה, 15 יולי 2025, בהעדר הצדדים.